

Giờ Tự Nạn

Chậm buồn

Lm. Hoài Đức

Dm B^b A⁷ Dm B^b C F

1. Hỡi không gian rủ sương mù! Ngàn mây hỡi hãy
 2. Suối kia ơi ngừng khơi nguồn! Và sóng nước hãy
 3. Hãy tung ra mồ quanh đồi! Người xưa hỡi đã
 4. Xé ra thôi màn che đèn! Và tan vỡ núi
 5. Cõi cao xanh ngàn Thiên Thân. Ngừng đói cánh dứt
 6. Đó đây xa gần muôn loài. Cùng im tiếng với

A Dm B^b A⁷ Dm

che khắp trời cao. Ánh kim ô vụt lu mờ.
 yên tiếng vọng ngân. Gió hôm ơi ngừng hơi rờn.
 an giấc dậy mau! Cõi dương gian tạm trông vời.
 cao ngất từng mây. Đá muôn năm nào vũng bèn?
 muôn tiếng đàn tơ. Phía Can - vê lê tuôn nhìn.
 trăm vẻ sầu bi. Chúng con đây nhìn lên trời:

F B^b Am Dm B^b C

Vì thương Chúa gánh muôn nỗi khổ đau.
 Vì đây Chúa rét không áo phủ thân.
 Kìa Con Chúa chết treo chốn đồi cao. ĐK: Ôi bởi con mà
 Giờ Con Chúa tắt hơi núi Sọ đây.
 Quì hai gối chắp tay ngắt lời ca.
 Lòng đau đớn suối lệ ứa tràn mi.

D⁷ Gm F A⁷ Dm

Chúa mang thảm hình! Con đơn đau nhìn vũ trụ tự

A Dm B^b C F

hối. Xin giúp con đường thiêng liêng theo lối.

Am Dm A⁷ Dm

Quyết từ nay thở Chúa hết tâm hồn.